

МОЛОДІЙ

комунар

№24 (4157).

СУБОТА 22 ЧЕРВНЯ

Ціна 40 коп. (передплата — 12 коп.).

'91

Газета Кіровоградської обласної комсомольської організації

П'ятдесят років тому розпочалася Велика Вітчизняна війна...

Валерій ГОНЧАРЕНКО

ЧЕРВНЕВО- ЧОРНЕ 22-ге

ІНТРОДУКЦІЯ

Поле ятрили чорні маки,
День слюдисті хмарини жмакав.
Голосінням у яр текло
Українське старе село.
Затуманені молодиці
По зелених подвір'ях плавали.
Білі руки, як мертві птиці,
На тини кривобокі падали.
Гнулись верби, немов прочани,
Над свічками кульбаб рудих.
І ротами дверей кричали
В жовтих стріхах сумні хати.
А за них паничі чіплялися.
Чорнобривці в шибках сміялися.
Чорнобривці сміялись дико
І світились червоним криком...
Гримкотіли селом гармати.
Обрій був, як шорстка парча.
Відступали на схід солдати,
Захід сонця несли в очах.
По вузьких рушниках дороги
Слались курявою тривоги.
І в тій куряві кучерявій
Десь наосліп надії мчали.
...Голосили дерева й трави.
Тільки люди ішли й мовчали.

м. Кіровоград.

Усе! Випускна пора і в Федорівській СШ Кіровоградського району. І вночі — сльози, щем, непевність. Як у золотої медалістки Ольги КОЗІЯ. Як у її друзів. Хлопці, звичайно, бадьоряться, але й вони з острахом чекують того завтра. Оптимізму!

Фото В. ГРИБА.

КІРОВОГРАДСЬКА «ЕЛЕКТРОНІКА» — В ПРОГРАМІ ЦТ «РАНОК»

Червеної п'ятниці ті, хто зранку дивився перед роботою по першій програмі ЦТ передачу «Ранок», бачили, як гарно там показували наш кіровоградський фірменний магазин «Електроніка».

На прилавках, говорив диктор, шалений вибір теле-радіоапаратури, інших товарів. Асортимент — більше двох тисяч найменувань, починаючи від відеоманітофонів і закінчуючи кишеньковими календариками. Зрозуміло, що така інформація зацікавила багатьох, в тому числі й мене.

У магазині, який ще дообладнується і який знаходиться по вул. Поповича, 7-Б, в районі залізничного вокзалу, зустрів його завідувач Раїсу Олександрівну Політовську. Запитую, а де ж відеоманітофони, телевізори? Бо на прилавках тих дефіцитних товарів, про які чув з телевізора, не побачив.

— Ми ними торгували. За записом, який контролюється місцевою владою. Звичайно, були і відеоманітофони...

— От я, покупець, хочу придбати щось з апаратури, як дізнатися про вибір, про наявність товару?

— Варто до нас зайти. Кожен продавець дасть вам максимум інформації. Щодо асортименту — ми його збільшуватимемо. Фірма «Електроніка», до якої належить і наш магазин, має великі можливості: це торгівля товарами народного споживання, здебільшого електронікою, які виготовляються по конверсії. Варто тепер чимпобільше укласти договорів з підприємствами. Аналогічні магазини на Україні вже є, і вони, без перебільшення, процвітають. Покупці теж задоволені. Думаю, що і в Кіровограді ми радуватимемо товаром відвідувачів магазину.

Залишається вірити запевненням завідувачої «Електроніки» — справді хороший і потрібний магазин. Шкода лише, що він знаходиться не в центрі міста, а на околиці. Хоч не це головне. Головне — що він є, а також те, що в ньому є і, як обіцяють, будуть товари.

Наш кор.

26 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ

Кіровоградський обком комсомолу, редакція «Молодого комунара» вітають усіх членів Спілки з 72-ю річницею ЛКСМУ (МДС). Розповідають про славу історію комсомолу області ви, шановні читачі, прочитаєте в наступному номері.

В ЧЕРЕЗ ТИЖДЕНЬ, У НЕДІЛЮ

НА ВАС, ШАНОВНІ ДРУЗИ, ЧЕКАЄ ПРИЄМНИЙ ВІДПОЧИНОК. ЙОГО НА ДЕНЬ МОЛОДІ У ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ОРГАНІЗУВАЛИ КОМІТЕТ У СПРАВАХ МОЛОДІ КІРОВОГРАДСЬКОГО МІСЬКВИКОНКОМУ, ОБКОМ КОМСОМОЛУ, ІНШІ ОРГАНІЗАЦІЇ. ДУХОВИЙ ОРКЕСТР, ВИСТАВКА-ПРОДАЖ, ВІКТОРИНИ, СПОРТИВНІ ЗМАГАННЯ, ВИСТУПИ ШОУ-ГРУПИ «АВІА», СУПЕР-ДУЕТУ «КАНІКУЛИ», АНАТОЛІЯ МАТВІЙЧУКА І БАГАТЬОХ ІНШИХ ВІДОМИХ ВИКОНАВЦІВ... ЗРЕШТОЮ, ДЕТАЛЬНІШЕ ПРО ПРОГРАМУ ЧИТАЙТЕ В НАСТУПНОМУ НОМЕРІ «МК», ЯКИЙ ВИЙДЕ НАПЕРЕДОДНІ ДНЯ МОЛОДІ.

«ПОГЛЯДУ» — ДВА РОКИ

ВІТАЄМО!

Наш кіровоградський центр дозвілля молоді «Погляд» — іменинник. Йому днями, як дитині, стукнуло два роки. Щасливий життям, він що не день стає популярнішим. Майже як отой союзний, що по телевізору був. Нема. Наш — є, і, думається, його не чекає така лиха доля.

Починали скромно — з показу відеофільмів. Дійшли до стосунків з

угорською та австрійською фірмами, до надання найрізноманітніших послуг населенню. Це — звукозапис, відеопрокат, відеопоказ. З участю «Погляду» надаються медичні послуги жителям Кіровограда і області. Одним словом, діяльність — різноманітна.

День народження зустрічали в

приміщенні, яке зараз ремонтують. За свої кошти. Свої три роки Ду мають святкувати в офісі, оформленому зі смаком. Завершать ремонт — підіть, подивіться. Точно стверджуємо — час проведете приємно. Адреса! Вона, як завжди, — в рекламі «Відео» на 9-й сторінці «МК».

Наш кор.

БОА, ПОСЛАБТЕ ОБІЙМИ!

Третій тиждень гастролюють по області артисти Українського цирку — київський колектив «Орбіта». На концертах уже побувало понад 10 тисяч глядачів обласного центру. Світловодська, Олександрія, Знам'янка. Подобаються їм номери екалібристики на мотоциклі Н. Литвиненко, пластичний етюд у нільці І. Кернер-Вернер, жонглер О. Бур'яна, повітряного силового гімнаста О. Мезенцева. Артисти ще виступлять перед хліборобами Новоукраїнки, Новоархангельська, Гайворона, Ульяновки і Голованівська.

На знімках: з африканським удавом виступають Тетяна і Олександр ВУКОЛОДИ; популярні клоуни М. ГНАТЮК та В. ФЕДОРОВ.

С. ЮМАКУЛОВ.
Фото О. ГРИБА.

▲ Носки, труси, май-ну, костюми і куртки одержить відкриті кожен демобілізований, який вартується. Як тільки пред'явить військовий квиток. Таку пільгу тим, хто звільняється в запас, надає тутешній виником, враховуючи, що солдати не в змозі придбати необхідний мінімум речей.

▲ За повідомленням угорської газети «Ешті хірлап», 75-річний японець, придбавши в минулому році за 160 мільйонів доларів по одній з картин Ренуара і Ван-Гога, вирішив взяти їх із собою в могилу. Прощо і повідомив у заповіті. Згідно з статистикою, 98% японських буддистів і синтоїстів після смерті піддаються кремзації, так що цілком можливо, що світові шедеври зникнуть назавжди.

▲ У школах Магнітогорська юні номеранти пропонують своїй платній послугі. Списати контрольну роботу коштують 5 крб., домашнє завдання — близько 3-ох (в залежності від складності). При цьому бізнесмени в шкільній формі керуються законом про інтелектуальну власність.

▲ Видовищ із революційними лозунгами на Кубі, як і раніше, достатньо. А от із хлібом справа складніша: у кінці травня тут введено нормований продаж хлібних продуктів. 80 грамів на день на людину — таку норму «призначили» на острові Свободи торжествуючий соціалізм. Однак тут не обійшлося без ідеологічної казуїстики. За твердженням газети кубинських комуністів «Гранма», це нормування введене «виходячи із звертань виборців на недавніх звітних зборах».

▲ У народний суд Ленінського району м. Ашхабада надійшла заява про розірвання шлюбу. Позовачка, 1891 року народження, вирішила розлучитися зі своїм чоловіком, котрий на двадцять три роки молодший від неї. Народний суд, розглянувши цю справу, дав подружжю шість місяців для роздумів. Водно, сподівається, що жінка, якій у квітні виповнилося 100 років, все ж одумається і почне друге століття свого життя із примирення з чоловіком.

▲ На шостому десятилітті життя жителя Делі Німі Баї вирішила добиватися обрання в нижню палату парламенту Індії. Тут нічого не було б дивного, якби не той факт, що претенденткою на мандат стала гетера з солідним тридцятирічним стажем і володарка публічного дому на околиці індійської столиці. Передвиборна програма Німі Баї передбачає покращення становища проститутки, безплатну освіту для їх дітей, створення притулків для престарілих мриць кохання, безплатне медичне обслуговування, захист їх громадянських прав.

Якщо сподівання претендентки збудуться, вона стане першою представницею найдревнішої професії, котра переступить поріг парламенту Індії.

[За матеріалами періодичної преси].

КРИГА СКРЕСЛА,

АБО ДЕРЖАВНИЙ СТАТУС — МОЛОДІЖНИМ ПРОБЛЕМАМ

Тиждень тому відбулася шоста сесія Кіровоградської обласної Ради народних депутатів, яка разом з іншими розглянула питання про загальні засади молодіжної політики в області (воно розглядалося другим).

Те, що треба створити комітет у справах молоді обласного комітету, майже ні в кого не викликало сумнівів і заперечень. Правда, було «майже». На що «вибухнув» наш незворушний голова Володимир Желіба. Ще б пак: запропонували займатися молоддю лише комітетом комсомолу (МДС). А якщо юнка чи юнка не комсомольці? Хіба в можливостях комсомолу (навіть правових і бюджетних) покласти на лопатки молодіжну проблему? Це, поза сумнівом, прерогатива держави та її владних органів на місцях.

Є небезпека за матеріальними загубити моральні, естетичні цінності. Нашим дітям ми з покоління з підніжжя підносили на бездоганно оформленій таці лише ідеологічні догми. Правда, останнім часом почали казати, що їм не завадила б і естетика з етикою. От би ті словесні справи та перекувати в діло!

Дехто з депутатів зневірився в тому, що вже «одержану» молодь можна перетворити. Тому висувалась думка працювати на перспективу: починати з сім'ї,

дитсадка, школи — і аж до одержання «продукту».

Справді, ми нелогічно навчені будувати свинарники і силосні споруди і не вміємо — школи, корти, басейни, дитячі майданчики і дошкільні заклади; полюбили гуртожитки і скося дивимось на «барські» хорони. Усе це так і все це треба виводити з наших душ і практики. Але давайте розуміємось і пройдемо вже стоптаними ногами стернею, котру залишили ніжним підшвам нащадків. І відчуємо їх біль і незахищеність перед реальним уже безробіттям, першими жертвами якого, коли не підставимо грудей, стануть наші діти. І побачимо в них спадкоємців, які передадуть далі наші кращі риси. Давайте їм допоможемо. Тоді вони стануть світлом нашої старості. І здійсненою надією.

Ось на такій тональності обласна Рада народних депутатів вирішила:

1. Загальні засади молодіжної політики в області схвалити.

2. Створити комітет у справах молоді обласного комітету.

Доручити обласному розробити і представити на розгляд Ради пропозиції щодо структури і штатів комітету, затвердити положення про нього, розглянути питання про створення фонду сприяння молодіжній політиці обласної Ради народних депутатів.

3. Рекомендувати Радам народних депутатів області проаналізувати процеси, що відбуваються у молодіжному середовищі, створити відповідні структурні підрозділи по роботі з молоддю, своєчасно і ефективно вирішувати нагрілі питання, звертаючи особливу увагу на найменш захищені верстви молоді.

4. Комітету по телебаченню і радіомовленню, редакції газети «Народне слово» широко висвітлювати молодіжні проблеми, всемірно пропагувати кращий досвід їх вирішення.

Відрядно, що всі пункти даного рішення, пропонувані комісією у справах молоді обласної Ради народних депутатів і обкомом комсомолу, який у цій справі грав чи не першу скрипку, знайшли підтримку депутатів, у першу чергу — комуністів, котрі нещодавно разом з комсомольцями області на спільному пленумі двох обкомів обговорили і запропонували те, що сьогодні вже є реальністю. Крига скресла, розпочато добру справу.

С. ЖАРСЬКИЙ,
Ю. ЯРОВИЙ.

ВИСТУП ПЕРШОГО СЕКРЕТАРЯ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ С. СНОПКОВА НА СЕСІЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

Перш за все висловлюю подяку за те, що в складній обстановці серед багатьох невідкладних проблем ви, шановні депутати, надали перевагу саме питанню про стан і заходи по поліпшенню роботи з молоддю. Враховуючи, що одне з програмних завдань нашої організації — це захист і адаптація молоді, ми виступаємо на цій сесії як найбільш зацікавлені. Саме тому участь у формуванні не на словах, а на ділі, молодіжної політики в області, ми розглядаємо своїм першочерговим завданням.

Виходячи з цього, за свої кошти про-

вели соціологічні дослідження, розробили перші проекти документів, а також внесли відповідні пропозиції з питань про стан молодіжної політики, які попередньо обговорили на спільному пленумі обкомів партії і комсомолу.

Сьогодні, не чекаючи рішення обласної Ради, сім міських і районних Рад вже розглянули питання роботи з молоддю на своїх сесіях і прийняли першочергові засади формування молодіжної політики, створили структурні підрозділи в рамках виконкомів.

(Закінчення на 4-й стор.).

Тоді ще їздили в Болгарію

20 років працює в селищі Димитровому Олександрійського району дитяча музична школа. Починалася вона з непристосованого приміщення, орендованого у вечірній школі робітничої молоді. Початкуючий директор В. І. Бабич зумів створити колектив з одностудійців, котрі не боялися труднощів. Добилися, щоб для школи виділили окреме приміщення, яке поступово зробили зажитливим. Всі педагоги працювали на будівництві: фарбували, носили цеглу, трудилися на лісопилці. Тепер кожен має окремий клас, є активний зал, бібліотека, учительська. Зусиллями директора школа має прекрасну матеріальну базу: діти грають на хороших імпортованих інструментах, на уроках використовується високоякісна апаратура.

Вже 15 років керує шкільним духовим оркестром В. Ф. Квітка. Колектив — учасник і переможець міських марш-парадів до Дня Перемоги, обласних та республіканських конкурсів. За заслуги в пропаганді музичного мистецтва двічі нагороджувалася путівками в Болгарію. Професійно працюють і колеги В. Ф. Квітки — В. І. Плавчані і Ю. І. Осовалюк, колишній випускник цієї школи.

У школі працюють оркестр та дует баяністів, клас гітари, хор, захоплено займаються ритмікою учні молодших класів. Цікаві лекції-бесіди проводять для учнів загальноосвітніх шкіл педагоги Н. М. Залевська і Л. І. Бабич. Під їх керівництвом працює дитячий музичний театр.

Стали традиційними вечори української музики, свято «Посвячення у музиканти», новорічні ранки, в яких беруть участь усі учні та педагоги школи.

Багато випускників Димитровської музичної школи, особливо духового відділу, стають студентами музичних закладів Кіровограда, Києва. Закінчує Саратовську консерваторію Юрій Бенько, вчиться у Київській консерваторії Сергій Телоза. Працює в Павлівській середній школі Онуфріївського району випускник Кіровоградського педінституту Микола Богданов.

У наш важкий час, коли зникає духовність народу, колектив Димитровської музшколи ставить своїм завданням не дати загаснути прагненню дітей до прекрасного.

В. БОГДАНОВА,
спеціаліст відділу мистецтв управління культури обласного комітету.

Берестецька битва... Минуло 340 років відтоді, як козацько-селянські війська під керівництвом Богдана Хмельницького, незважаючи на чисельну перевагу польсько-шляхетського війська та зрадою кримських татар, мужньо захищали честь і волю українського народу. Багато полягло козаків...

Віддати шану козацькій славі приїхали до села Пляшева Рівнянської області представники з усіх куточків України. Розмаїття хоругв, козацьких малинових та жовто-блакитних прапорів заповнили багатогентарну територію. Єпископи всіх регіонів України богослужінням відкрили свято. На відкритті новоспорудженого пам'ятного знаку козакам виступив голова Верховної Ради України Л. М. Кравчук. Приспущені прапори над могилами воїнів. Сумно звучали пісні кобзарів... Свято вдалося.

Фото І. КОРЗУНА.

КОМУ ДО НЬЮ-ЙОРКА?

КОНКУРС

Як відомо, Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй оголосила наступний 1992 рік Міжнародним роком космосу. Він сприятиме співробітництву міжнародних і національних організацій у діяльності, пов'язаній з космосом та використанням ресурсів навколишнього середовища. Серед цілої низки заходів ООН у сфері суспільної освітньої програми є організація конкурсу «Як я уявляю собі космічний простір і його потенційні можливості для моєї країни і людства».

З цієї нагоди обласне управління народної освіти звертається з проханням до керівників позашкільних та дитячих оздоровчих закладів заохотити своїх вихованців до написання творчої роботи, обсяг якої не повинен перевищувати 1000 слів (приблизно 4 аркуші звичайного формату, текст друкований через два інтервали).

На титульній сторінці потрібно вказати прізвище, ім'я по батькові, дату народження (число, місяць, рік) автора твору, повну назву школи і домашню адресу.

Твори надсилаються до обласного або в редакцію не пізніше 15 липня ц. р. і повинні відображати не лише особисте бачення космосу, а й мати певну художню цінність. Кращі з них розглядатиме авторитетне журі національного етапу конкурсу на чолі з першою радянською жінкою-космонавтом В. В. Терешковою.

Отже, нашим юним авторам залишається одне: написати твір, стати переможцем конкурсу і... отримати (а раптом пощастить?) запрошення ООН на тижневу поїздку до Нью-Йорка з наданим правом представити свою роботу в спеціальній телепрограмі і відвідати космічний Центр в США.

Є бажання зробити вибір і ризикнути?

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
інспектор обласного управління народної освіти по виховній роботі.
м. Кіровоград.

Трепівські МІНІСТРИ

ПЕСИМІСТИЧНА ЗАРИСОВКА З РИТОРИЧНИМИ ЗАПИТАННЯМИ

У колись неперспективному селі Копанях «пустили» газ. Подія сулерісторична. Для селян, а це скаже кожен, голубий язичок вогню в нинішніх соціальних умовах є кроком до виживання. Перший такий крок допоміг селу зробити років п'ятнадцять тому Анатолій Миколайович Кривенко, голова колгоспу «Маяк», на території якого знаходиться Копані. Почав з нових цегляних будиночків. Ледве до в'язниці не потрапив за самоправство. Пооббирав пороги прокуратур, слава Богу, знайшлися мудрі люди, допомогли випутатися з неприємностей.

Сьогодні тут — десятки чепурних будиночків. В них в основному мешкають молоді сім'ї. Повертається життя в село.

— Повертається, — роздумував, дивлячись, як робітники з газової служби поралися біля труб, А. М. Кривенко, — хоч і певності навіть тої, яка була ще років п'ять тому, нема. Одні кричать — роздаваймо землю людям, інші суперечать. Нема чіткого орієнтування. Раніше хоч комунізм будували. Тепер не знаєш навіть, до чого дідемо; дійшли, правда, майже до злиднів.

Важко нині колгосп-

никам. Ніколи не думали, що так багатом пригне їх до землі павловська цінореформа. Виходять на поле пригночені, без настрою. Віри нема, що дуже скоро техніка замінить ручну працю. Бо для того, щоб придбати за новими цінами чи вантажівку, чи комбайн, доводиться платити величезні суми. Деталі є такі, що у вісім разів подорожчали. От і продуктивність.

Парторг господарства Віталій Олексійович Лубинець мені сказав: відповідати на запитання не в його правилах. Запропонував поїздити з ним. Глянув у блокнот.

— До працівників ферми поїдемо, у дитячий садок, заस्कимо в школу на спартакіаду, а ще до дітей на поле, вони помідири садять. Поїхали?

Років десять прокралася на газетні сторінки «цивілізація»: слово «доярка», яке начебто асоціювалося з важкою працею і у зв'язку з її полегшенням, замінили на «оператора машинного доїння». Працівникам від цього, щоправда, легше не стало, а на слух, ніде правди діти, оте кручене словосполучення справляло легше враження, аякже — оператор. Так от, до доярок ми чимчикували полем. Вони з сапами в руках у період,

коли корови на вигоні чи в загороді, просапували свої гектари цукрових буряків.

Підійшли. Парторг повідомив приємну новину — газ пустатимуть вечором. Молодичі трошки образливо загомонили, мовляв, чому в першу чергу пенсіонерам?

— До осені всім підключимо, — пообіцяв Віталій Олексійович. І запитав, що ще хвилює колгоспників.

Заговорили. Кожен про своє, про наболіле. В основному всіх турбувала злидненість прилавків магазинів, ріст цін. Гуртом говорили, що коли село не отримуватиме потрібних промислових товарів, аналогічно буде й місту з продуктами.

— Страйкуватимете, як ото на шахтах? — запитують.

— Ні, — заперечують. В. О. Лубинець додає:

— Село й так, без страйків, зупиниться. Саме. Закінчиться латаний-перелатаний одяг, закінчиться взуття, вислужит остання ажевіслужена техніка. От і станемо, думатимем, як вижити самим.

— Еге, — додає брав молодича, — у місті позазнавалися, на нас звернуло дивляться. За дитячими колготами стояла доярка, підійшла черга, їй продавець не

дала, сказала, що немає місця.

І до мене з докором глянула, мовляв, я міський теж такий. Ще якось з іронією дорікнула, що міські ті колготи чи шкарпетки майже кожен день міняють, а село латає все. Так подивилася на мене та жіночка, що аж комахи по спині забігали. Від чого, не знав.

— Що, показати вам, що й у мене заштопані? — не стримується.

Доярки сорокаголісним гуртом підтвердили, що хочуть бачити мої шкарпетки. Героями дивляться, так радо їм, що вивели на «чисту воду» міського жителя. Червоніючи, показав. Незручно й негарно не лише було це робити тоді, а й згадувати сьогодні, тим паче — писати. Пишу, бо хочу сказати селянам, що нелегко жити і в місті. Хоча в селі, ніде правди діти, ще гірше.

Про холодильники, пральні машини, соковижималки, меблі, які ми купуємо по славновісних записках, і не мріють. До села ці речі не довозять. Дивно? Дивно! Дивно те, що ми всі про це знаємо, але нічого не робимо, окрім виголошення захисних промов на сесіях усіх рівнів. Зрівнюємо село. Тільки не з містом, а й землею...

Залишив я доярок на полі пригноченим. Бо знав, що змінити, допомогти їм не зможу. То вони допомагають колгоспу: в перерві між доїннями, коли повинні відпочивати, своє господарство порати, прополють буряки.

У другому селі, в Трепівці, де є, без перебільшення скажу, декілька справжніх закордонних куточків, на околиці, в полі зустріли школярів — старшокласників. Вони садили помідори. Про них кажуть ось уже декілька років підряд, що це окрема огорожна бригада. Кожного літа допомагають колгоспникам на польових роботах. Раніше поєднували працю й відпочинок у оздоровчих таборах. Сьогодні табір, який ще торік веселістю радував усіх, не працює.

— Ось ми й отримали перший економічний ефект павловської реформи, — ділився горем Віталій Олексійович. — Нема нині табора. Збитковий. Не під силу навіть нам, колгоспу-мільйонеру, утримувати його. Витрати на одноденне харчування — вісім карбованців. Не потягнемо. Ціни бабахнули зі стелі, розрахунків ніхто ніяких і не думав робити. Хоча б профспілки, господарства все прорахували на

рік вперед. Ніякого то бі економічного аналізу. Ні, не дала нам добра реформа.

Що не дала добра «Маяку», то не дала. Певне, не тільки в цьому господарстві зустрінете дітей, які тиняються вулицями в пошуках пригод, у крамницях побачите ще бідніші за міські поліції, зустрінете людей у одязі гіршому, ніж дореволюційний. Одна надія в селян залишилася — на дітей, на наступні покоління, які, набачившись дурниць своїх предків, не повинні б їх повторити.

Ім, дітям, у «Маяку» віддали все найкраще не на словах. Дитячий садок у Трепівці такий, що коли я туди зайшов, подумав, що потрапив за кордон. Килими, кольоровий телевизор, акваріум, папуги, сто діток обслуговує двадцять один працівник садочка. Ми прийшли туди якраз під час обіду. Дітлахи молодшої групи якраз наминали кашу з гречки. На запитання Віталія Олексійовича, як їм тут живеться, почали скаргитися на kota, який з'їв двох папуг.

Як добре, що хоч малеча відчуває себе в ці дні людські! Майже ніякими міністрами. Так сказав В. О. Лубинець. Ю. Джерельний. Знам'янський район.

КРИГА СКРЕСЛА

Певний вклад у вирішення проблем молоді вносить і комсомол області. Реалізуючи спільне рішення обласного комітету і обкому комсомолу «Про подальший розвиток МЖК», створено 9 МЖК. Діють 22 госпрозрахункові комсомольські підприємства, в яких молодь працює, організовує дозвілля, виготовляє товари народного споживання, здійснює ремонт і будівництво. За півтора року ними виконано робіт більш, ніж на 4,5 млн. карбованців.

Надається серйозна допомога воїнам-інтернаціоналістам, сім'ям тих юнаків, які загинули в Афганістані, будинкам-інтернатам, дитячим будинкам. Так, 20 підлітків, чий батьки загинули в Афганістані, отримують із комсомольської каси щомісячну пенсію розміром 40 карбованців, їм виплачена одноразова допомога розміром 2 тисячі карбованців кожному.

Крім цього, працюємо над організацією трудових семестрів студентів, відпочинку молоді, занять фізкультурою і спортом. Для того, щоб залучити молодь до духовного і національного відродження України, проведена благодійна акція «Надія». Її мета — допомогти дітям-сиротам, котрі виховуються в школах-інтернатах; разом з редакцією газети «Молодий комунар» проведено конкурс «Джерело» на краще описання народних свят, обрядів, традицій.

Однак вирішення серйозних соціальних проблем сьогодні нам вже просто не під силу. Тут потрібен державний підхід, координація зусиль усіх зацікавлених організацій. Звідси зрозуміла наша зацікавленість у розробленні засад молодіжної політики в області і механізмів її реалізації.

Зацікавлена розмова з цих проблем на сесії важлива тим, що сьогодні ми лише приступаємо до цієї роботи, а з деяких питань і відстаємо.

Закінчення. Поч. на 3-й стор.

Прийнятий Верховною Радою країни «Закон про загальні засади молодіжної політики» є для нас надійною законодавчою основою конкретних дій з вироблення стратегії і тактики. Внесені на обговорення сесії загальні засади молодіжної політики в області обком комсомолу в цілому підтримує.

На засіданні молодіжної комісії також було враховано багато суттєвих доповнень, які ми внесли, і які знайшли місце в новому проекті рішення. Ми переконані, що це повинен бути документ прямої дії, а не лише рекомендації без конкретних заходів, строків і відповідальних. Поряд з цим пропонуємо доповнити даний проект пунктом, в якому сказано, що обласні, міські, районні Ради при формуванні бюджету на 1992 рік передбачатимуть цільове фінансування реалізації розробок молодіжних програм. Щорічно при формуванні планів соціально-економічного розвитку міст і районів включати в них заходи, які наведені на реалізацію молодіжної політики.

Пропонуємо доповнити також проект «Загальних засад молодіжної політики в області» в розділі IV, п. 4.2: «Враховувати доцільним створення Фонду сприяння молодіжній політиці обласною Радою народних депутатів».

Ми перш за все вважаємо необхідним враховувати фактор втраченого часу. Тому пропонуємо на цій сесії вирішити питання, пов'язані з створенням комітету у справах молоді і умовами його практичної діяльності. Вважаємо також принципово важливим, щоб усі міськради, де це ще не зроблено, визначили своє ставлення до молодіжних проблем і прийняли сьогоднішньої сесії документи, визначили першочергові заходи по їх реалізації на своїх рівнях.

Одне з важливих питань — фінансове забезпечення реалізації пропонуєних засад молодіжної політики. З цією метою пропонується створити обласний, міський,

районні фонди реалізації молодіжної політики. Для фінансування молодіжних програм. Обком комсомолу може виступити співзасновником фонду, і внести в нього 100 тисяч карбованців на створення соціальної служби молоді. Однак ми розуміємо, що разові вклади не врятують ситуації. Потрібні стабільні джерела поповнення фонду. В умовах бюджетного дефіциту створити їх непросто. Але необхідно. В протилежному випадку формування молодіжної політики в області не зрушиться далі правильних позитивів. Ми повинні розуміти, що економія на молодіжних програмах виллється у великі затрати Рад на боротьбу з наслідками такої політики, причому у затрати вимушені і неповторні.

Виходячи з цього, обком комсомолу вважає доцільним на це використовувати певний процент коштів з обласного фонду стабілізації економіки, який створюється, а також стимулювати благодійні внески в фонд реалізації молодіжних програм підприємств, колгоспів, радгоспів, обласних організацій. Надійним джерелом поповнення таких фондів можуть бути відрахування податку на прибуток молодіжних підприємств. Прагнучи стабільності в поповненні фонду, всі зацікавлені сторони повинні добитися виділення бюджетних коштів на цю мету в бюджетах місцевих Рад окремим рядком.

На такий підхід нас орієнтує і Закон про загальні засади молодіжної політики в країні. Тобто у нас є законні підстави для таких дій. У вирішенні цих питань є досвід у багатьох інших областях республіки. Наприклад, Дніпропетровська обласна Рада виділила на реалізацію молодіжної політики 1 млн. карбованців, направивши на це також і податок з прибутків підприємств, створених при обкомі. Такі приклади непоодинокі.

Однак ми розуміємо, що головним вкладником коштів у фонд реалізації молодіжної політики повинна стати сама

молодь, і тому вважаємо необхідністю прийняти Положення про статус молодіжного підприємства, передбачивши диференційоване обкладання його податком на прибуток у залежності від сфери і характеру діяльності, віку робітників і службовців.

Особливий статус повинен надаватися молодіжним підприємствам, які виготовляють будматеріали для молодих будівельників, виготовляють товари для молоді. Така стратегія Рад вигідна подвійно, бо вона дозволяє не лише більш активно вирішувати соціальні проблеми, але й ефективно впливати на зайнятість молоді.

Звертаємо увагу депутатів ще на один аспект проблеми. Багато років функції міністерства у справах молоді намагався реалізувати комсомол, що призвело до того, що він перетворився в одержавну молодіжну структуру. Передаючи державі невластиві йому функції, комсомол не хотів би залишати за собою ніяких не заповнених вакуумів. Не хотів би, щоб відмирили традиційні форми роботи з дітьми, такі як «Шкіряний м'яч», «Біла тура», оздоровчо-спортивні табори, робота за місцем проживання та інші. Необхідно розробити механізм спільного фінансування цих заходів, координувати і планувати їх проведення.

Комсомол готовий виконати соціальне замовлення місцевих Рад, використовувати свій кадровий потенціал, матеріальні можливості, але на взаємній договірній основі.

Ми — реалісти, і розуміємо, що плоди сьогоднішньої сесії молоді відчують не скоро. Але що вона повинна відчувати, так це кардинальні зміни громадської думки навколо молодіжних проблем. І в цьому плані наша сесія повинна стати камінем, який викличе лавину уваги до проблем, які викликає лавину уваги до проблем молоді, її запитів та інтересів. Навіть незначне тут здається значним, викличе здорову зворотну реакцію молоді.

ЇХ ЧЕКАЮТЬ ОРДЕНИ

Зібравшись у лісі біля повороту річки, сапери готувалися до наведення мосту через річку Сан. У цей час йшли жорстокі бої. Ширина ріки Сан сто метрів, глибина — два, берег з ворожого боку вищий, сховатися нікуди. Тому вирішили будувати міст з ворожого берега. Плацдарм на тому березі був невеликий і прострілювався наскрізь, але міст будувати і здати через добу треба було. Сапери переправили на той берег дерев'яні рамні опори і тут раптом по саперах вдарила група німецьких автоматників та снайперів, що засіли недалеко в лісі. Хлопці бігли по-гвардійському і вийшли переможцями. Ще й чотирьох полонених доставили в частину.

Однак головне завдання саперів — наводити переправу, і командир роти Тимчура наказав підрозділу негайно братися за роботу. Поки нема ворожої авіації і артобстрілу треба поспішати. На перші рамні опори вже ліг настил, але повітря було напоєне громом бою. З обох сторін били зенітки, строчили хулемети. Захоплені роботою, сапери не помітили, як над переправою з'явилися ворожі бомбардувальники. Одна бомба потрапила прямо в опору, що знаходилася посеред річки. Всі поховалися, хто як міг, очікуючи вибуху, але його не було. Лейтенант помітив опору, що пливла, за неї вхопилися четверо поранених солдат. Вони ледве трималися. А бомбардувальники вже

заходили вдруге. Лейтенант кинувся у воду, схопився за опору, втримав її і за допомогою підоспілих товаришів підтягнув до берега. Поранені були врятовані.

Пішла друга доба, а сапери все ще з води не виходили. Їли по черзі. Робота не припинялась ні на хвилину. Але ось вкрито останній дошки настилу і перший танк рушив на міст.

Завдання було виконане, попереду саперів чекали нові переправи. Одні дійшли до Берліна, інші — не дочекались світлого дня Перемоги.

50 років, як почалася війна, але ордени Червоного Прапора й досі не знайшли саперів Володимира Степановича Тимчуру (Петрове), Андрія Мойсейовича Таратку, Федора Андрійовича Мойсеєнка (Кіровоград), Івана Оксентійовича Самсонова (Олександрівка), Василя Йосиповича Шабаненка (Бобринець), Івана Максимовича Нюнька (Світловодськ), Павла Артемовича Коваленка, Івана Яковича Коркоца, Григорія Івановича Кравченка, Сидора Опанасовича Коржа, Олександра Дорофійовича Корнета (Кіровоградська область).

Можливо, відгукнуться самі ветерани чи їхні родичі, чи інші люди, які могли б допомогти знайти героїв.

М. МАТВЕЄВ,
ветеран Великої Вітчизняної війни.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Усіх, хто знає щось про названих товаришів, просимо написати до «Молодого комунара».

Дивився в обличчя смерті

Багато розмов доводиться чути про Велику Вітчизну. І прикро стає, коли нас звинувачують у поразці на перших дорогах війни. Нас — воїнів. Так можуть говорити тільки ті, хто не знає, як починалася війна і що воно таке.

Я — знаю. Велика Вітчизна — особлива сторінка в літописі мого життя. Навчання в педагогічному інституті було перерване війною. 27 липня 1941 року, за кілька днів до окупації міста, пішов на фронт. Випало на мою долю і втікати з німецько-фашистського полону в перші місяці війни, і з повільними добиралися до розташування наших військ. Поранення і контузії. Тяжкі випробування. Нині не маю сумнівів, що вина за невідомість нашої країни до відсічі ворогу повністю лягає на Сталіна і його оточення. Ціна цього занадто дорога — десятки міль-

йонів життів радянських людей.

Навіки закарбувались у моїй пам'яті битви за визволення Північного Кавказу й Донецького басейну, розгром Корсунь-Шевченківського та Яссо-Кишинівського угруповань ворога, визволення поневолених народів Румунії, Чехословаччини, Угорщини, Австрії.

Восени 1944-го вже відчувалася близькість нашої Перемоги. Коли і як це станеться, ніхто не знав. Але в тому, що наступний 1945-й буде останнім роком війни, в жодного з нас не було сумніву.

...Нині я на пенсії, так би мовити, на заслуженому відпочинку. Але не сидиться вдома, час від часу буваю в дитячих і молодіжних аудиторіях, серед трудових колективів підприємств і установ. Під час зустрічей виступаю на військово-патріотичну та екологічну теми.

З радістю дивлюсь на

щасливу дитвору, молодих, які не знають страждань, що випали на долю старшого покоління. А ми дивились в обличчя смерті. І думаю: необхідно зробити все, щоб знищити саму загрозу війни. Нехай молоді покоління пізнають її страхіття тільки з книг, фільмів.

розповідей ветеранів. Кажуть, що з роками стирається пам'ять про війну, притупляється гіркота втрат. Не можна з цим погодитися ніяк, як і з тими образами, які доводиться інколи чути на адресу фронтівників.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
ветеран Великої Вітчизняної війни і праці.
м. Кіровоград.

Сьогодні 22 червня — чорний день у пам'яті нашого народу. 50 років тому на нашій землі почалася одна з найкривавіших, найжорстокіших війн у світі. Перші дні і місяці війни були найстрашнішими. Наші війська відступали, а бездумні начальники й підначальники (були й такі) кричали про розгром фашистів за три дні. Саме про цей час і йдеться в уривку з кіноповісті «Україна в огні» О. П. Довженка. Прочитайте й здригніться перед трагедією народу, що стояв на порозі страшних випробувань. Нагадаємо, що кіноповість була заборонена до друку і постановки особисто Сталіним, його приближеними. Відбулося горезвісне засідання ЦК Компартії, де творі талановитого митця було осуджено, а автора звинувачено в націоналізмі...

Олесею пишався вся округа. Бувало, після роботи, вечорами, вона, як пташка, нут так же багато співала коло хати на все село, так голос-

лонуло і спинилося серце.

До Олеси підійшов один з останніх бійців, танкіст Василь Кравчина, аж з-під Кам'янця-

ться наді мною. А я так цього боюся, прошу тебе, нехай ти... переночуй зі мною... При останніх словах голос Олеси затремтів і ненавчало погас.

— Я не можу ночувати з тобою, — сказав Кравчина чесно і одверто. — Я в танку горів позавчора під бомбами. Я не герой.

— Ти наш.

— Я одступаю. Тікаю. Броня тонка. Я покидаю тебе. Пойми мій сором. Я не герой.

— Ти нещасний. І я нещасна. Пойми ж і ти мене. Глянь, що робиться. Я хочу згадувати тебе усе життя, а не отих

мовчки чисту полотняну постіль. Вона виймала з материнної скрині нові рідня, напірнати, рушники, поклала дві подушки поряд, замислившись на мить, принесла з надвору квітів.

Вона стояла коло ліжка у довгій мережаній сорочці. Місяць освітлював її з вікна.

— Як тебе звуть?

— Василь.

— А мене Олесь. Дай руку.

Вона притулила його руку до свого серця.

— Я ніколи тебе не забуду, — сказала вона журно і строго і поцілувала Василя в щоку коротким холодним, не-

ВETERАНАМ ПОТРІБНЕ СПІЛКУВАННЯ

В області діяльно працюють близько тридцяти клубів ветеранів війни і праці, які вже нагромадили змістовний і цікавий досвід роботи. Кожен клуб має свій статут, девіз, план роботи. Заслужено на увагу досвід роботи краєзнавчо-патріотичного клубу «Пошук» Грузчанського сільськогосподарського будинку культури Кіровоградського району. Тут встановилися добрі стосунки з колишніми воїнами 8-го механізованого корпусу і генерал-майором, начальником штабу цього корпусу О. І. Білогорським — визволителями села. Збирають матеріали про Б. Г. Габдрахманова, який загинув при визволенні села. Він похований у м. Кіровограді, посмертно удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

Клуб ветеранів Вільшанського РБК організовує вечори-зустрічі, «вогніки» за чашкою чаю, екскурсії в історико-краєзнавчі музеї інших районів і міст. Чле-

ни клубу — активні пропагандисти Радянського фонду миру. У Новгородківському клубі ветеранів створені лекторська група, секція пропаганди музичного і пісенного мистецтва. Користуються славою хор і ансамбль народних інструментів (керівники М. Е. Кузьменко і Л. О. Михайлов).

Клуб «Ветеран» в Онуфріївському РБК час від часу організовує зустрічі з керівниками району, представниками правоохоронних органів, лікарями, лекторами. Обговорюють проблеми, відзначають дні народження, ювілеї, свята, слухають улюблені пісні.

Не так давно з'явився клуб ветеранів в Іванківському сільському будинку культури Знам'янського району, та члени клубу вже організували фольклорний ансамбль «Джерело», який виконує українські народні пісні.

Р. МИХАЙЛЕНКО.

но і так прекрасно, як, мабуть, і не снилося ні одній припудреній артистці з орденами. Вишивки Олеси висіли на стінах під склом в європейських музеях: у Лондоні, в музеї Альберт-Вікторія, у Парижі, у Мюнхені і Нью-Йорку, хоч вона про це не знала. Учила її мати всьому. Була Олесь тонкою, обдарованою натурою, тактовною, доброю, роботящою і бездоганно вихованою хорошим чесним родом.

...Пили бійці воду і похмуро проходили далі. Вона вже ні про що не питала їх. Вона жадібно дивилася в кожне лице і в кожних очах читала сум. Величезне, значно більше, ніж може вмістити людська душа, горе упало на народ, придушило його, погнало.

«Останні йдуть, — подумала Олесь. — Невже останні?» І рішлася вона на крок нечуванний, небачений ні в її селі ніколи, ні в усіх її народі. На вчинок надзвичайний, від одної згадки про який у неї захо-

Подільського, і пожадливо припав до відра. Був він добрий кремезний юнак. Одея вся в пілу і поті. На рукаві й спині пропалена сорочка на пожежах. Здорові темні руки, патьоки на ший і скронях і зморшки на чолі також не політа.

— Спасибі, дівчино. Прощай, — промовив він, одриваючись од відра.

— Щаслива путь... постій... Слухай, — сказала Олесь тихо, дивлячись на танкіста глибокими очима. — Я тебе щось попрошу.

— Мене? Що мене просити? — поглянув на неї танкіст, і надзвичайний вигляд Олеси прикував його на мить до себе. — Що ти, дівчино?

— Слухай, — сказала Олесь, — переночуй зі мною. Вже наступає ніч... коли ще можна, чувш?.. — Вона поставила відро і підійшла до нього: — Я дівчина. Я знаю, прийдуть німці завтра чи післязавтра, змучать мене, поругаю-

мерців, що вже пливуть Десною. Останься, правда!

— Ну як же? Ну, добре...

— Ото моя хата.

— А де твої батьки? — раптом запитав він.

— Батько братів повіз, а мати поранена в лікарні.

Якусь хвилину вони стояли одне перед одним у хатньому присмерку мовчки і не знали, куди рухатися. Вони були незаймані обоє.

— Сідай, посидь у мене за столом, — сказала Олесь тихо і взяла його обома руками за руку. — Істи хочеш? Ну, хоч трошки, прошу тебе... Може, помиешся з дороги, помийся.

Вони щось їли удвох і умишати читали бажання одне у одного в очах, та чи й було воно, і говорили все про те, про се, соромлячись мовчання.

— Ой боже мій! Що ж воно буде з нами?

Коли у хаті стало темно, вона зважилася перша. Підійшла до полу і довго-довго стлала

мов дитячим, поцілунком.

— Скажи і ти оці слова.

Василь повторив слова і сам не пізнав свого голосу, такий він був низький і урочистий. Василь прозвучав увесь, усім своїм єством, як дзвін.

— Прощайте! — лунав десь здалека голос парубка.

— Ой діточки ж мої, діточки... — жалібно голосила понад шляхом розлука.

Вони довго лежали мовчки, прислухаючись мимоволі до криків. Потім Олесь розказала Василю, що це плаче її тітка Мотря, у якій забрано вже до армії чотирьох синів.

— А це вже п'ятий прощається, Іван, — останній.

— Так, — зітхнув Василь, — як гарно ти пахнеш любистком.

— А ти, коли дишеш, пахнеш огірками, огірковим листом.

— І ти...

— І ти... — прошепотіла Олесь.

Т ЕАТР, як відомо, починається з вішалки, а спецстанова, де «сидять» — з важких залізних дверей-решіток, які намертво відгороджують світ в'язниці від нашого з вами вільного світу, в якому вільно сьогодні жити впроголодь, терпіти грубощі гастрономівської продавщиці, вільно топити власне немовля в унітазі, аби його народження не принесло стільки зайвого клопоту. Ми, всі, хто з цього

боку решітки, плануємо свої справи так, як хочемо, розпоряджаємось часом, грошима, волею, врешті-решт, як того заманеться. Там, з іншого боку, все регламентується всесильною інструкцією, там слово «громадянина начальника» — закон, а накази, як в армії, не обговорюються, а виконуються. Там судовий термін «позбавлення волі» стає буденною реальністю і ті, хто колись придумав це покарання,

дуже точно вловили найголовнішу людську потребу — бути вільним. Аби жити, вчитись, працювати за власним розсудом, а не за чимось наказом, і в баню ходити разом із другом чи кумом, а не в супроводі гігантської вівчарки.

Покарання за скоєний злочин невідворотне. Якщо в якомусь випадку безсилим виявились міліцейські служби і їхня статистика поповнилась ще одним

нерозкритим грабежем чи вбивством, злочинцеві не дасть забути про скоєне власне сумління. Як би не намагались навіть закоренілі рецидивісти запевняти, що людина для них, так, тьфу, комаха, і придавити її — раз плюнути, не вірю я, що непробудно спить їхня совість. Чому ж тоді так тягнуться по тюрмах і колоніях і початківці, і зеки зі стажем до священиків, перед якими відкри-

ПО ТОЙ БІК —

НЕ

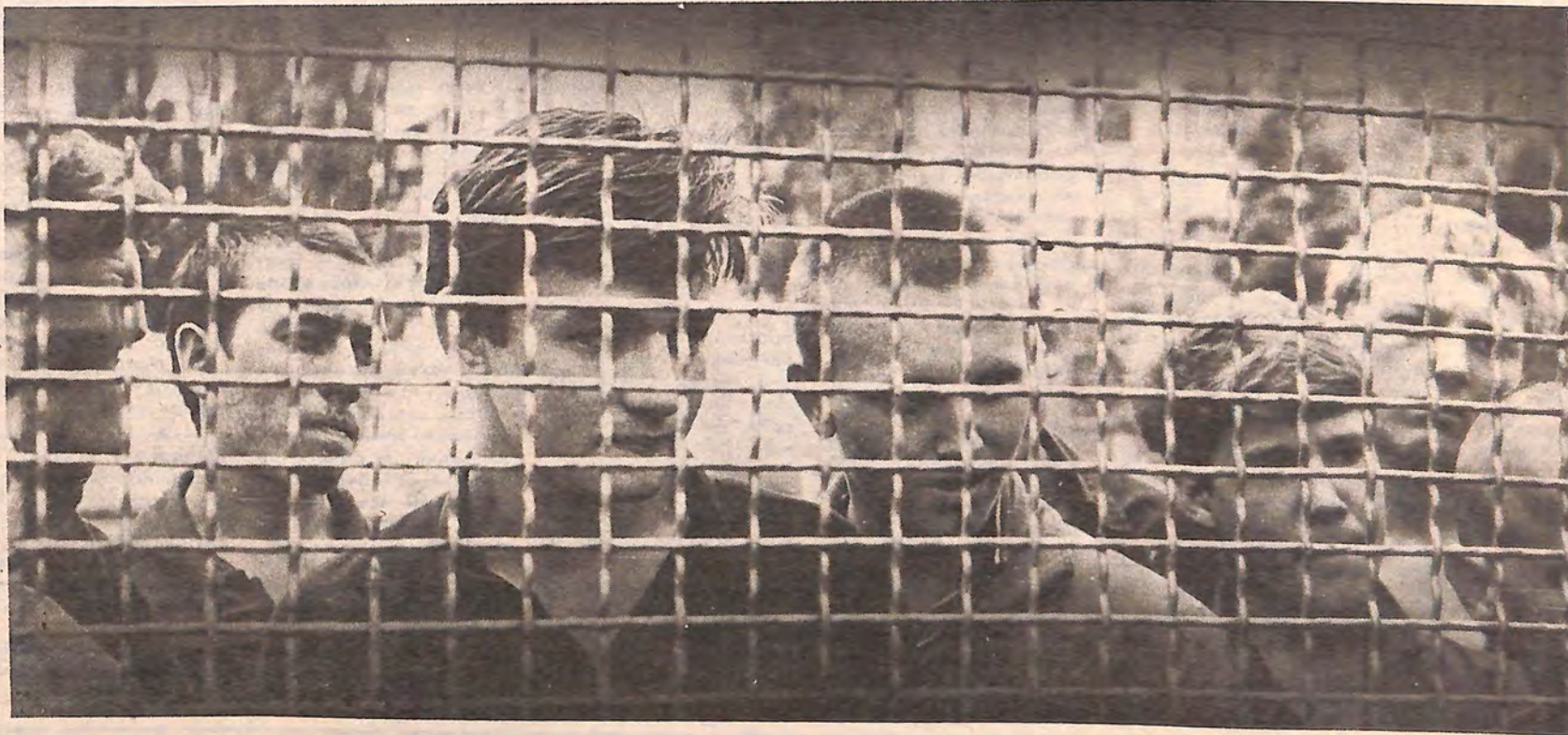

лись, нарешті, так довго закриті решітчасті двері. І чому по-дитячому покірно схилив голову перед розп'ятим Христом найжорстокіший вбивця, а проникло слово бже відшукує в його зачерствілій душі почуття, може, ніколи й не знаного покарання.

Що тоді вже говорити про вразливу дитячу душу, для якої життя ще тільки починається, але починається так скалічено. І чого варти слюзи донецького хлопчика, котрий ловив нас поглядом через заграбовані двері карантинного відділення Кременчуцької виховно-трудової колонії для неповнолітніх (хлопців), знає, певно, тільки він сам. Мишко ще не був «на зоні» (її з карантинним відділенням розділяє височезна бетонна огорожа), він тільки прибув і йому ще довго тут, але як жадібно

кинувся він до дверей, бігаючи очима по незнайомих обличчях: «Ви зірки?»: Думав, земляки.

Подібні екскурсанти, які зупинились однієї з субот перед дверима Кременчуцької ВТК, її працівників уже не дивують. Вони теж знають, що краще один раз побачити, ніж сто разів почути. Тому до пропозиції працівників обласної інспекції у справах неповнолітніх — привезти в колонію тих, хто стоїть на обліку в міліції, аби на власні очі побачили, що їх чекає, коли не зупиняться — поставились схильно. То найкраща профілактика — пройти через потрійні двері з автоматичними замками, відкрити їх, яких холодне спина, позаглядати в камери штрафного ізолятора з їх немудрим пристосуваннями, власними руками потриматись за високу дрютину

НЕВОЛЯ

огорожу, яка розділяла приїжджих хлопчаків з нашими «земляками», котрі тут «тягнуть строк».

Як тільки черговий помічник начальника ВТК М. Ф. Сьора завів нас у своєрідний коридор, з одного боку якого височіла бетонна стіна, з другого — така ж висока дротяна огорожа (за нею було видно заасфальтовану територію колонії з спортивним майданчиком, де хлопці грали у футбол, акуратними квітниками і якимись будівлями), майже всі, хто був по той бік огорожі, кинулись до неї (це видно на одному із знімків). Менші хлопчаків із приїжджих аж швидко захулились, старші ж — хто просто дивився (що він, цікаво, думав?), а хто намагався відшукати знайомих. Вони знайшлися. Сергій Щербанов уже перемовлявся неподалік з таким же високим руським хлопцем (той потрапив сюди, а в Сергія — відстрочка вироку). Однак, як тільки відеокамера повернулася в його бік (працівники міліції знімали фільм для профілактичної роботи), хлопець летів до дверей, а на запитання інспектора Тетяни Подашевської: «Впізнав, Сергій, товариша?», щось невизначено мугикнув і відвернувся. Чи ніяково було перед знайомим, що той — там, а він — тут, чи злякався чого?..

Невеликий, пострижений «під їжачка», синьоокий хлопчина переходив за нашою групою вздовж огорожі з місця на місце. Видно було, що хотів щось сказати — аж сльози на очах виступили, — але ніяк не наважувався. І тільки тоді, коли нас гачили згукувати, щоб поспішати далі — показати виробничі цехи, обізвався: «Я теж ваш земляк». Виявився він Володимиром Каблукою, родом з Маловисіківського району. Говорили про те, про се, питали, як живеться, він щось там відповідав, хлопці його допитували, підсміювались, а я дивилась на його тонку хлопчачу шию, руки із дитячими задирками і так хотілось відкрити оті кляті двері-грати й забрати його додому. Такими очима дивився він через огорожу, такими очима, що не витримувала душа.

Через деякий час, коли екскурсія по колонії скінчилась і підлітки разом з учителями й майстрами (були тут хлопці і з шкіл, і з ПТУ), пішли в автобус обідати, нас, кількох чоловік — працівників міліції і журналіста — пропустили за дротяну

огорожу. До навчального корпусу хлопчаків супроводжували цілим гуртом. Незнайомі люди на території колонії, та ще й у цивільному, без звичних кітелів і погонів — подія майже надзвичайна. Для них ми були чимось подібним до кофта свіжого повітря, бо являли собою людей звідти — з волі. Та й говорили з ними просто, по-людськи, без усталених тут правил і порядку.

Черговий привів нас у кімнату, яка слугує в колонії, певно, червоним кутком чи має якусь іншу назву, одним словом виконує роль приміщення, де збираються підлітки на плановані заходи. Їх там виявилось чоловік 15. Був і знайомий уже Володя Каблука, і Володя Павлов, теж наш земляк. Вирішили поговорити відверто — про життя колишнє, нинішнє, яким бачать чи хочуть бачити майбутнє.

Воно у них не буде легким — це однозначно. Враховуючи і пройдені зеківські уроки слідчого ізолятора й колонії, і нинішнє наше становище, коли суспільству, якщо відверто, нема ніякого діла до свого підростаючого покоління: стільки всіляких організацій повинні «охоплювати», «залучати», «займатися», «організовувати», а толком мало хто що робить. От і сідають на лаву підсудних 14-літні вбивці і гвалтівники, 16-літні грабіжники й хулігани. Та й сім'я, з якої починається найперше і найважливіше виховання, інколи навіть сприяє тому, що хлопець чи дівчина починають шукати недоданого їм домашнього затишку на стороні, потрапляючи в компанію, де все «як у дорослих» — і випивка, і цигаркою хтось поділиться, а тоді й під статтю підведе — тобі, мовляв, по малолітству, все сплинуть — так що, давай.

Не сплинуть. І тим, хто вважає, що «думав, за це нічого не буде», як написали деякі школярі в запропонованій їм анкеті, треба приїхати сюди, і подивитись. На оці важкі залізні двері, на грати, які скрізь — і тут, і там, куди не глянь, на пронизливу тугу в дитячих очах.

Так, тут вони вчаться у школі, працюють, одержують спеціальність, третина їхнього заробітку йде на особовий рахунок кожного, щомісяця їм дозволяється побачення з рідними. Але є тут і штрафний ізолятор, куди потрапити дуже легко — за найменшу провинність. Це, як кажуть в народі, все-таки тюрма.

Яка б гуманізована вона не була.

Той Володя, котрого так широко було жалі, при подальшій розмові розповів, що попав сюди за те, що разом з напарником задумали вбити таксиста. Той, інший, душив зашморгом, а Володя чотири рази вдарив чоловіка сокирою по голові... Це було в Кіровограді, не так давно. Таксист, на щастя, лишився живий.

Прибрати ж його вирішили, аби взяти машину. Навіщо? Покататись і продати. Як? Запчастинами. І виношували цю ідею не день, не два — кілька місяців.

Хлопці, яким би ще в школу ходити (там, на волі). По суті, діти, а по закону — злочинці. Кого тут жаліти? Руки опускаються...

Усі вони тепер широко жалкують, кажуть, раз би такого не зроби-

ли. Хто їх зна, може, й правду кажуть. Але хіба доходить до цього треба такою гіркою ціною?..

Думайте, хлопці, котре ще по цей бік огорожі. Думайте...

Ольга ПИЛИПЕНКО, Ігор ШИЯНОВСЬКИЙ [фото].

м. Кременчук — м. Кіровоград.

Р. С. Обласна інспекція у справах неповно-

літніх відділу профілактичної служби УВС облвиконкому щиро дякує малому підприємству «Правопорядок» (директор — Ігор Єрмаков) за фінансову підтримку цієї акції. За рахунок «Правопорядку» для поїздки підлітків у виховно-трудова колонія було орендовано автобус і закуплено продукти для їхнього харчування.

У номері «МК» за 1 червня ц. р. від редакції було заявлено: тим, хто захоче висловитися з приводу публікації С. Орел «Театр без майбутнього» («МК», 18 травня), буде надано таку можливість. Сьогодні подаємо два матеріали на цю тему. Хочемо додати, що тенденційний добір публікацій, редакційні купюри чи «цензорські» ножиці — не наша практика.

СЕНСАЦІЇ ЩЕ Є

(РОЗДУМИ НЕ ТЕАТРАЛА).

У своєму віковичному прагненні до вдосконалення людство, либонь, і справді нічого кращого й універсальнішого за критику так і не придумало. Саме цей чудодійно-примітивний, хоча й далеко не кожному прийнятний засіб, і робить із незграбної дівчинки красуню, із підмайстра — маестро, з талановитого початківця — митця і т. д. Так само як немає меж самовдосконаленню, так не може критика стати зайвою для кожного із нас. І хоч не вся вона заслужена, без цієї панацеї нашого росту власне неможливо обійтись, тим більше, що й саме життя віднімає усе надумане, фальшиве, облудне, так само як усе тайне не може врешті решт не стати явним.

Здавалося б у наш бурхливий час вже не

лишилося нічого такого, що могло б здивувати, але життя набагато несподіваніше: загальні збори нашого Кіровоградського музично-драматичного театру ім. Кропивницького вирішили подати в суд на... свого глядача за... несхвальний відгук від переглянутих спектаклів («МК» № 21 від 1-го червня ц. р., стаття Н. Даниленко «В газету пробрався шпигун»).

Звичайно ж, усе це могло б бути смішним, коли б не було таким... неприродним. Іноді складається таке враження (і дай Бог аби це було не більш як враження), що за усією цією дутою трагікомедією стоїть якийсь собі посередній сценарій, а кропивничани (на щастя, на спектаклях тут знаються!) не більш як сліпі виконавці. Адже С. Орел, яка так необе-

режно наважилася поділитися своїми враженнями від роботи обласного музично-драматичного театру («МК» № 19 від 18 травня ц. р. «Театр... без майбутнього»), уже досить відома читачам молодіжної газети. Природно, що дехто, кому громадська позиція авторки не до смаку, і вдається до ось таких дій.

На цю невеселу думку зайвий раз нашоухують і вирази кропивничан на горезвісних зборах.

Безумовно, можна по-різному ставитися як до С. Орел, так і до її поглядів, та не можна не помічати її щире уболівання за долю театру. Так само неоднозначно можна оцінювати роботи нашого обласного театру (а серед жителів як області, так і кіровоградців, зокре-

ма, напевно чи знайдеться той, хто бажав би йому лихого. До щирих уболівальників за долю кропивничан належить і автор цих рядків), та не можна не помічати

того, що штучне нагнітання пристрастей навкруг мало ким поміченої статті лиш зайвий раз сприятиме її популяризації та розголосу і напевно чи забезпе-

чить вплив глядацької аудиторії. Не сприятиме аніж і сумнівна слава, яка може бути після суду із своїм глядачем-критиком.

С. КУДРЯ.

РЕПЛІКА З ПРИВОДУ ОДНОГО СКАНДАЛУ

Останнім часом на сторінках кіровоградської преси розпочалася дивна, вкрай емоційна та несподівана дискусія. Все почалося з того, що в статті С. Орел «Театр... без майбутнього» («МК», 18 травня) репертуар музично-драматичного театру імені М. Кропивницького було піддано нищівній критиці. Після цього на сторінках «Народного слова» з'явилася стаття С. Барабаш «Лукава печаль» та в «Молодому комунарі» — своєрідний репортаж Н. Даниленко зі зборів у театрі, який мав назву «В газету пробрався шпигун».

Мене вкрай здивували незвична безапеляційність, менторський тон, нав'язливість оцінок С. Орел, яка, до речі, користувалася повагою за свої виважені та коректні статті. Враження від злополучної статті було таким прикрим, що у мене навіть з'явилася «кромольна» (як на наші часи)

думка: можливо, винні тенденційне редагування та вибіркові «цензорські» ножиці? Як би там не було, але те, що у газеті з'явилася стаття, написана зверхнім тоном, є просто безтактністю. А як на мене, то оцінки шановної авторки не тільки висловлені у неавічливій формі, але й несправедливі за змістом. Можна вважати мертвим той театр, який безнадійно плазує у одноплановому репертуарі. Але не можна не помічати пошук нових (принаймні для театру ім. М. Кропивницького) авторів — згадаймо, що саме в останні роки на старовинній сцені з'явилися вистави за п'єсами не тільки земляків-корифеїв, але й Винниченка, Куліша. Йде й жанровий пошук — поруч із водевілем, психологічною драмою, побутовою та гротесковою комедіями нарешті з'явилася і класична оперета. Так, згадані

вистави не вільні від недоліків, але хіба можна відмовити у життєздатності театрові, який шукає свою дорогу? Дехто хотів би побачити театр на бурхливих хвилях політичного репертуару, іншим глядачам більше до вподоби спокійна течія легкого жанру — але хіба варто таврувати безапеляційним виразом колектив, якому і так нелегко живеться? Чи варто роздирати театр «між двох (а може, й більше) сил»?

Було б краще, якби задержуватись, полегший азарт «Молодого комунара» частіше йшли пліч-о-пліч із чесністю, толерантністю, повагою до людей — одним словом, із елементарними принципами професійної етики журналіста.

П. БОСИЙ,

заступник директора Кіровоградського краєзнавчого музею по науковій роботі.

ГНАТ ЮРА ПОЧИНАВ В ОЛЕКСАНДРІЇ

Палац культури Олександрійського електромеханічного заводу по-стародавньому називають театром. Дійсно, у 80-х роках минулого століття на цьому місці стояв театральний зал. На його сцені виступали відомі актори того часу — Олександр Іванович Сумбатов-Южин, Маріус Іванович Петіпа, Мамонт Вікторович Дальський, Марія Гаврилівна Савіна, Варвара Василівна Стрельська, Олександр Олександрівна Яблочкіна та інші. Пізніше на кошти його власника підприємця Чибісова він був повністю реконструйований. Історики розповідають, що під час перебудови враховували усі досягнення вітчизняного і зарубіжного будівництва театрів. Так, стіни були викладені з порожнистої цегли, підлога і стеля мали певний кут нахилу по відношенню до сцени, а кутки стін — заокруглені. Все це створювало неповторну акустику, і слова, мовлені на сцені пошепки, в залі звучали набатом. Театр став одним із перших електрифікованих театрів у Росії.

У 1889 році у Франції була випущена серія листівок «Кращі театральні будівлі світу». Їх випуск присвячувався Всесвітній виставці в Парижі, емблемою якої стала спеціально збудована до цієї події знаменита Ейфелева башта. На одній з листівок серії було зображене реконструйоване приміщення Олександрійського театру.

Чому воно удостоїлось такої високої честі? Через надзвичайну красу! За існуючою версією проект реконструкції театру для Чибісова виконали відомі австрійські архітектори Ф. Фельнер і Г. Гельмер (Г. Хельмер). Ті самі, що проєктували всесвітньо відому будівлю Одеського театру опери й балету. Тому нема нічого дивного в тому, що й Олександрійський театр увійшов в історичну серію листівок. І хоч ця версія не підтверджена документально, архітектурні особливості будівлі відповідають стилю, в якому працювали Ф. Фельнер і Г. Гельмер. Сходяться й дати реконструкції та їх активної проєктно-архітектурної діяльності для Росії.

У жовтні 1905 року в нашому місті гастролювало «Товариство малоросійських акторів» під керівництвом Панаса Карповича Саксаганського з

участю його рідних братів — Миколи Карповича Садовського й Івана Карповича Карпенка-Карого (їх справжнє прізвище — Тобілевичі), а також Марка Лукича Кропивницького і Марії Костантинівни Заньковецької.

На сцені Олександрійського театру починав свою творчу діяльність народний артист СРСР, лауреат Державних премій СРСР 1949 і 1951 років Гнат Петрович Юра, чия сторіччя з дня народження широко відзначалось в нашій країні в 1988 році. І про це розповідає меморіальна дошка на фасаді. Разом з ним у пересувній трупі «Сурма» були його брати — Терентій та Олександр, Феодосія Андріївна Барвінська, Ілля Набатов, який став пізніше відомим артистом естради, народним артистом РРФСР. Художником у театрі працював Борис Йогансон — згодом дійсний член Академії мистецтв СРСР і народний художник СРСР. Свого розквіту ця трупа досягла в роки громадянської війни. Саме тоді на її спектаклях побували К. Е. Ворошилов і С. М. Будьонний.

Історичне минуле стародавнього і разом з тим вічно молодого театру цікавило багатьох дослідників. Дуже багато унікальних відомостей про театр зібрав відомий на Кіровоградщині краєзнавець, кандидат медичних наук Анатолій Ілліч Кохан. Працюючи над дисертацією і користуючись фондами Всесоюзної бібліотеки імені В. І. Леніна, він водночас збирав дані про театр. Так, Анатолій Ілліч встановив, що на сцені Олександрійського театру в 1905 році із запальною промовою виступав Арсеній Коптюх, який очолює у 1906 році повстання матросів на крейсері «Пам'ять Азова». Він першим на Балтиці підняв прапор революції. Ця легендарна людина була розстріляна в Таллінні, де і похована.

У фондах бібліотеки А. І. Кохан знайшов підшивки газети «Олександрійський театральний листок», яка видавалась з 5 березня 1911 року і виходила п'ять разів на тиждень. У своїх номерах вона знайомила читачів не тільки з програмою майбутніх спектаклів, а й з матеріалами з історії театру, друкувала рецензії.

У роки Великої Вітчизняної війни приміщення театру було зруйноване. Коли 6 грудня 1943 року Олександрію звільнили від окупантів, почалась відбудова стертих з лиця землі заводів, фабрик, шахт, культурних установ. У числі перших піднявся з попелу міський театр. А от його трупа була переведена в Кіровоград. Так Олександрійський театр поклав початок Кіровоградському обласному державному українському музично-драматичному театру імені М. Л. Кропивницького.

При відбудові театру була проведена велика копітка робота, в тому числі й пошукова. Його відновлювали за старими фотографіями і вирізками з газет, де він був зафіксований. Не цурались будівельники і підказок місцевих жителів. Коли театр був повністю відновлений, старожили одностайно визнали його схожість з оригіналом.

Не пустувала після перевезення трупи в обласний центр театральна сцена. На ній продовжували виступати самодіяльні артисти із народного театру. Спектаклі в їхній постановці і зараз привертають увагу театралів шахтарського міста. Тут же виступали багато «зірок» естради, які приїжджали на гастролі в Олександрію.

1 липня 1971 року була здана в експлуатацію шахта «Світлопільська». Колектив шахти, який почав працювати ударно з першого дня, виділив кошти на будівництво в нашому місті нового Палацу культури. В 1975 році на центральному проспекті міста — імені Володимира Ілліча Леніна — усіма кольорами веселки засяяла сучасна будівля із скла і бетону — до ладу Палац культури і техніки шахти «Світлопільська», який пізніше перетворився у справжній центр культурного життя міста.

Знову завирувало життя в його стінах. Тепер, як і раніше, тут проводяться заводські та міські заходи. І цей зв'язок минулого і сучасності є ніби символом вічності нашої історії.

м. Олександрія.

В. ЧЕБИШЕВ,
гірничий інженер.

на знімку: колишній театр після ремонту в 1988 році.

Фото автора.

СПОРТ

СПОРТ

ЛІТНЯ СПАРТАКІАДА УРСР

Кіровоградські спортсмени поки що впевнено лідирують серед команд третьої підгрупи (крім нашої збірної туди входять команди ще семи областей України), набравши після 33 видів спартакіадної програми 1696 очок. Відрив від найближчого суперника — команди Хмельницької області — складає зараз 479 очок, що навіть більше за загальний результат аутсайдера підгрупи, команди Чернівецької області (467 очок).

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

У Дніпропетровську на республіканському турнірі з легкої атлетики серед юніорів кіровоградець, кандидат у майстри спорту Юрій Петренко здобув ви-

щу нагороду у стрибках у висоту, подолавши планку на відмітці 2.05 метра. Олександр Цимбал з Олександрії став переможцем у стайерському бігові на 10 тисяч метрів, а студент із Кіровоградського педінституту Юрій Страж зайняв четверте місце у стометрівці.

БАГГІ

У Тукумсе (Латвія) на другому етапі чемпіонату країни наш земляк, майстер спорту СРСР Валерій Марченко зайняв шосте місце у класі машин 120—160 кінських сил. Валерій Марченко — неодноразовий чемпіон України і Молдови з цього виду спорту — готується до чемпіонату Європи. 6—7 липня у Кіровограді відбудеться третій етап чем-

піонату СРСР з баггі. Запрошуємо у Завадівку!

МОТОКРОС

У Криму на традиційних всесоюзних змаганнях з мотокросу олександрієць, майстер спорту Дмитро Скічко зайняв друге місце у класі мотоциклів з робочим об'ємом двигунів до 500 куб. сантиметрів. Він же був другим в особистій першості чемпіонату України з мотокросу у вільному класі машин, що проходив 15—16 червня у Кіровограді. Скічко виступав на мотоциклі «Хонда».

ФУТБОЛ

Як ми вже повідомляли, 15 червня матчем з командою «Юність—Геліос»

(Луганськ) кіровоградська жіноча футбольна команда «Мрія» стартувала у чемпіонаті країни. «Мрія» перемогла у напруженій і цікавій грі з рахунком 2:1. Голи у ворота суперника забили Наталія Видюкова та Ангела Власюк (реалізувала штрафний удар). Наступну гру «Мрія» проведе на виїзді з «Азовою» (Маріуполь). Побажаємо їй нових перемог, можливо, хоч наші дівчата зуміють вийти у вищу лігу!

«Зірка» на минулому тижні зіграла два матчі на виїзді: 14 червня у Шепетівці з місцевим «Темпом» (рахунок 0:1), а 17 червня у Ровно з «Вересом» (рахунок 0:0). Після двох чергових турів кіровоградці займають 22 сходинку.

ФАЗЕНДА ЧИ СТАДІОН?

Минулі вихідні були напруженими насичені спортивними подіями: в нашому місті одночасно проходили старт двох чемпіонатів країни. Шанувальники мотокросу, які не полинувалися 15 та 16 червня до-братися у переповнених авто-

бусах у Завадівку, а потім ще по неможливій спеці пройти пішки десь із кілометр-півтора до траси змагань, були свідками захоплюючої боротьби за перемогу мотокросменів, цих ментаврів технічної цивілізації ХХ століття, що не гір-

ше за своїх міфічних пращурів зливалися в одне ціле з мотоциклом на віражах та крутих підйомах.

Кіровоград уже не вперше гостинно розчиняє двері для мотогогонщиків. Широко відомі не лише у країні, а й за її межами і наша завадівська траса, і наша гостинність та відповідальне ставлення до організації подібних змагань і, головне, рівень нашої команди, яку готують голова Кіровоградського спортивно-технічного клубу ДТСАФ майстер спорту СРСР, заслужений тренер України Леонід Чорний та майстер спорту Сергій Чудинюк. Результати кіровоградських спортсменів з ролу в рін стабільно покращуються (чого не можна сказати про фінансовий стан та матеріальну базу спортивно-технічного клубу). Ось, для порівняння, підсумки останніх трьох чемпіонатів України з мотокросу, в яких брала участь кіровоградська команда: 1989 рік — III місце, 1990 рік — II місце I, нарешті, — перше місце на X Спартакіаді УРСР та особистомандоному чемпіонаті України з мотокросу 1991 року.

Наші спортсмени добре виступили прантично у всіх класах машин, що і дозволило Кіровоградській області здобути загальнокомандну перемогу. На другому місці — збірна Донецької області, на третьому — дніпропетровці.

Прантично в той же час любители і знавці футболу мали чудову змогу ще раз пересвідчитись у намаганні жінок ні в чому не поступитися чоловікам: на центральному стадіоні спортиллубу «Зірка» о 18 годині розпочався матч чемпіонату країни з футболу серед жіночих команд. Дівчата кіровоградської «Мрії», ставши на стегну чоловічого (до цих пір!) виду спорту, демонстрували неабиякий ігровий темперамент та жагу перемоги. Це, можливо, наддасть спортивної (та й не тільки!) снаги їхнім землянкам протилежної статі, і хоч трохи розбудить наше дрімотне місто. Тож, якщо ви ще не бачили жіночий футбол — запрошуємо на стадіон 25 червня, не пошкодуєте!

А для тих наших земляків, хто в силу різних обставин (фазенда, сім'я, телевізор, бazar тощо) не зміг побачити ні мотокросу, ні жіночого футболу, пропонуємо фоторепортаж наших спеціальних кореспондентів.

Хочете ще? Передплачуйте «Молодий комунар». А ще краще — ходіть і дивіться самі!

Ю. ЛЕОНОВ,
Фот. В. ГРИБА
та О. КОЛОМИНОВА.

ТБ

3 24 по 30 червня

понеділок

24 ЧЕРВНЯ

▲ **УТ (I програма)**
16.00 — Новини. 16.15 — «Соціальне коло». 16.45 — Телефільм «До вас, сучасники мої». 17.45 — Співає Народна артистка СРСР Є. Мірошніченко. 18.00 — Документальний телефільм «Слідом за на Северомоєт». 19.00 — Актуальна нагода. 19.30 — «Ситуація». А. Кучас. «Торгаш і ангел». Вистава. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Документальний телефільм «Жити на семи онтавах». 21.45 — Вперше на екрані УТ. Художній фільм «Наказ номер 27». 23.00 — Вечірній вісник. 23.30 — Нічний телезал. Фільм-вистава «Сватання на Гончарівці».

▲ **ЦТ (II програма)**
▲ **УТ (II програма)**
17.00 — 20.00 — Програма ТБ Росії. 20.00 — «На київській хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня назка. 20.30 — Телебріж інформації. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.40 — На третій сесії Верховної Ради СРСР. 22.25 — Як Табачини й група «Новий день». 23.00 — Телефільм «Повітряні втеки». 23.15 — «Кінопанорама».

▲ **ЦТ (I програма)**
16.55 — Фільм — дітям. «Діло за тобою». 18.15 — «Діловий кур'єр». 18.30 — ТСН. Міжнародний випуск. 18.45 — «Протистояння». З циклу «Економіка і екологія». 19.30 — Прем'єра фільму-вистави Латвійського молодіжного театру «Винайдення вальсу». За мотивами однойменної повісті В. Набокова. 21.00 — Час. 21.40 — Продовження фільму-вистави «Винайдення вальсу». 22.40 — «5 плюс...». 0.55 — ТСН. 1.15 — «Старийський злом». Документальний телефільм. 2.05 — Танці. танці. танці... Другий міжнародний конкурс професійних виконавців балетних танців.

вівторок

25 ЧЕРВНЯ

▲ **УТ (I програма)**
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Телефільм «Замовчаний генерал». 9.30 — Г. Доні-

Загублений студентський квиток № 830, виданий Кіровоградським машинобудівним технікумом О. Н. ЛЕВДИКОВИ, вважати недійсним.

цетті. «Люція ді Ламмермур». Фільм-опера. 11.00 — «Доброго вам здоров'я». Лікування і профілактика психічних захворювань. 11.30 — Для дітей. «Канал «Д». 16.00 — Новини. 16.15 — Для дітей. «Веселка». 16.45 — «Життя в картинах». Народний художник СРСР С. Ф. Шишко. 17.25 — «Етап на новому етапі» (Кіровоград). 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна нагода. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР.

▲ **ЦТ (II програма)**
▲ **УТ (II програма)**

9.30 — «Обернись, Росіє». Історія російської садиби. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — «Осіння дорога до мам». Художній телефільм. 11.30—13.30 — Програма ТБ Росії. 13.30 — Мультфільми. 14.10 — «Мій лапландський птах». 17.00 — 19.00 — Програма ТБ Росії. 19.00 — Теніс. Уімблдонський турнір. 20.00 — «На київській хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня назка. 20.30 — Ритмічна гімнастика. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.40 — На третій сесії Верховної Ради СРСР. 22.25 — «Зворотний зв'язок». 22.55 — Вечірній вісник.

▲ **ЦТ (I програма)**

11.45 — Народні мелодії. 12.00 — ТСН. 12.15 — Актуальний репортаж. 12.30 — «Винайдення вальсу». Фільм-вистава Латвійського молодіжного театру. За мотивами однойменної повісті В. Набокова. 14.55 — Фотокурс «Земля — наш спільний дім». 15.00 — ТСН. 15.15 — «Дорога до себе». Художній телефільм. 1 серія. 16.20 — Світ захоплених. 16.35 — Музична скарбниця. Г. Малер. Симфонія № 1 ре мажор. 17.25 — Фільм — дітям. «Лялька-Русла і його друг Санько». 18.30 — ТСН. Міжнародний випуск. 18.45 — Мультфільм. 18.55 — Концерт-форум. 19.25 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 1 серія. 21.00 — Час. 21.40 — «Хто є хто». На запитання телеглядачів відповідає голова Ленради А. О. Собчак. 22.55 — Екологічні новини. 23.10 — «З відкритим серцем». Зустрічі в Парижі. 0.10 — ТСН. 0.30 — Диназові портрети. 1.30 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 1 серія.

середа

26 ЧЕРВНЯ

▲ **УТ (I програма)**
7.30 — Відеоблок «Ранкова мо-

ГАЛАС НАД ГАЛАЦОМ

Бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» запрошує Вас здійснити захоплюючі подорожі за такими маршрутами:

з 7 по 15 липня 1991 року — дніпровсько-чорноморський круїз із дводенним перебуванням у Румунії: Київ — Канів — Черкаси — Херсон

заїма». 9.00 — Концерт естрадно-симфонічного оркестру Українського телебачення і радіо. 9.20 — «Нунурик і Ко». Розважальна передача для дітей. 10.20 — Міжнародні змагання з нінбоксингу. СРСР — Голландія. 16.00 — Новини. 16.15 — Танцюють діти. 16.45 — Документальний фільм. 17.25 — «День за днем» (Кіровоград). 17.50 — «За безпеку руху». Короткометражний фільм «З місця пригоди вті». (Кіровоград). 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна нагода. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР.

▲ **ЦТ (II програма)**
▲ **УТ (II програма)**

8.55 — «Охоронна грамота». Нарбавовський ситці. 9.40 — Світ грошей Адама Сміта. 10.20 — «Антарктична повість». Художній телефільм. 1 серія. 11.30 — 13.30 — Програма ТБ Росії. 13.30 — Мультфільми. 17.00—19.00 — Програма ТБ Росії. 19.00 — Теніс. Уімблдонський турнір. 20.00 — «На київській хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня назка. 20.30 — «Знайомтесь: ДЕХТ». 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.40 — «Плеяди». Художньо-публіцистична програма. В перерві «Вечірній вісник».

▲ **ЦТ (I програма)**

6.30 — «Ранок». 9.00 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 2 серія. 10.10 — Разом з чемпіонами. 10.25 — Дитячий музичний клуб. 11.10 — «Клоун з осінню в серці». Л. Енгібаров. Фільм-концерт. 12.00 — ТСН. 12.15 — Діловий кур'єр. 12.30 — Мультфільми. 13.05 — Екологічні новини. 13.20 — Грають Г. Фейн (скрипка) і Є. Ашкеназі (фортепіано). 14.10 — «Мистецтво Олександра Шилова». Документальний телефільм. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Дорога до себе». Художній телефільм. 2 серія. 16.15 — Світ захоплених. 16.30 — Прем'єра документального телефільму «Граф Орлов з хутора Морозівка». 16.50 — Фільм — дітям. «Кортин». 1 серія. 18.00 — «На березі Зеленичука». 18.30 — ТСН. Міжнародний випуск. 18.45 — Мультфільми. 19.00 — Прем'єра телефільму «Мексиканці на фоні країни». Фільм 1. 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 2 серія. 21.00 — Час. 21.40 — «Кінопанорама». 23.10 — Актуальне інтерв'ю. 23.20 — «Будемо знайомі...». Композитор Р. Горобець. 23.50 — «Під знаком «Пі». 1.35 — Концерт з творів І. Кальмана. 2.25 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 2 серія.

четвер

27 ЧЕРВНЯ

▲ **УТ (I програма)**
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — «Чаруючі струни Кото». 9.35 — «Ситуація». А. Кучас. «Торгаш і ангел». Вистава. 10.40 — «Телепривид». Вікторина для дітей. З правил дорожнього руху. 11.10 — Художній фільм «Жила собі дівчинка». 16.00 — Новини. 16.15 — «Вовк — мисливець та мудрець». Лялькова вистава. 17.20 — Інструментальна музика. 17.30 — Прем'єра документального фільму «Три храми на мой долоні». 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна нагода. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР.

▲ **ЦТ (II програма)**
▲ **УТ (II програма)**
18.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металіст» (Харків) — «Динамо» (Київ). У перерві — 19.15 — «На київській хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Грає І. Мамушев (фортепіано). 20.45 — Вечірня назка. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». У перерві — 22.25 — Новини.

▲ **ЦТ (I програма)**
6.30 — «Ранок». 9.00 — Прем'єра телефільму «Морський вовк». 3 серія. 10.05 — Дитяча година. З уроком англійської мови. 11.05 — Прем'єра документального фільму «Пою тебе, моя подруга». 11.15 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас». 12.00 — ТСН. 12.15 — За зведеннями МВС. 12.30 — «Кінопанорама». 14.00 — Я вам заспіваю. Пісні О. Серова. 14.30 — Прем'єра документального телефільму «Передчасні люди». 15.00 — ТСН. 15.15 — «Осінні заморозки». Художній телефільм. 1 серія. 16.20 — Концерт російської духовної музики. 16.35 — Фільм — дітям. «Кортин». 2 серія. 17.45 — До 16 і старші. 18.30 — ТСН. Міжнародний випуск. 18.45 — Мультфільм. 18.55 — Прем'єра телефільму «Мексиканці на фоні країни». Фільм 2. 19.45 — «Збережемо для нащадків». 19.55 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 3 серія. 21.00 — Час. 21.40 — За зведеннями МВС. 21.55 — Музика в ефірі. 23.55 — ТСН. 0.15 — Народний артист СРСР Є. Лебедев. «Роздуми про актора». 1.35 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 3 серія.

п'ятниця

28 ЧЕРВНЯ

▲ **УТ (I програма)**
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Телефільм. «Не стріляйте в музиканта». 9.30 — Камерний концерт. 10.05 — М. Булгаков. «Кабала святош». Вистава. 12.35 — «Фемтек: про вас і для вас». Медико-освітній фільм. 12.50 — Документальна нінопрограма. 16.00 — Новини. 16.15 — «Круглий стіл». Точні науки в системі освіти. 17.30 — Виступає ансамбль бального танцю «Джерельце». 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна нагода. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. По закінченні — Нічний телезал. Художній фільм «Людина-амфібія».

▲ **ЦТ (I програма)**
6.30 — «Ранок». 9.00 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 4 серія. 10.15 — До 16 і старші. 11.00 — М. Хачатурян. Концерт для віолончелі з оркестром. 11.30 — Документальні фільми. 12.00 — ТСН. 12.15 — Інновація. 12.30 — «Малпет-шоу». Ляльковий телефільм-концерт. 1 і 2 серії. 13.20 — «Дорога довжиною у 150 років». 14.30 — Концерт російського хореографічного і пісенного фольклору. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Осінні заморозки». Художній телефільм. 2 серія. 16.25 — Світ захоплених. 16.40 — Фільм — дітям. «Кортин». 3 серія. 17.50 — Мама, тато і я. 18.20 — Мультфільм. 18.30 — ТСН. Міжнародний випуск. 18.45 — «Пряма розмова». «Сім днів з життя президента республіки». 19.30 — Естрадна програма. 19.45 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 4 серія. 21.00 — Час. 21.40 — Актуальне інтерв'ю. 21.55 — «ВІД» представляє: «Поле чудес», «Музобоз», «Діло», «Шоу-бізнес», МТВ. У перерві — 0.30 — ТСН. 1.30 — «Дім біля дороги». Фільм-балет. 2.10 — Прем'єра художнього телефільму «Морський вовк». 4 серія.

субота

29 ЧЕРВНЯ

▲ **УТ (I програма)**
7.30 — «На хвилі дружби». Оркестр народної музики «Флусраш». 8.00 — Ритмічна гімнастика. 8.20 — «Грай, мій баяне». Концерт лауреатів конкурсів. 9.30 — Новини. 9.45 — Українські мелодії. 10.05 — Художній фільм для дітей. «Без сім'ї». 1 серія. 11.25 — Майстри гумору. 12.45 — «Доброго вам здоров'я». Відповіді на листи глядачів. 13.15 — Новини. 13.30 — До 500-річчя українського козацтва. Прем'єра документального фільму

ОГОЛОШЕННЯ

Куплю старі фотоапарати «Спорт», «Нарцис», «ФЕД-НКВД», «Горизонт», «Ленинград», «Лейка» на взаємовигідних умовах чи в обмін на нові
Дзвонити: м. Кривий Ріг в будь-який час по телефонах: 44-79-95, 74-77-38.

«Гомоніла Україна». 14.00 — О. Володін. «Мати Ісуса». Вистава Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської. 15.35 — 340-річчя битви під Берестечком присвячується. Круглий стіл вчених. 16.35 — Реклама. 16.40 — До 50-річчя початку Великої Вітчизняної війни. Художній телефільм «Війна». 3 серія. 18.00 — МВС України повідомляє. 18.15 — «Альфа і Омега». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Телетурнір «Сонячні кларнети». Самодіяльній художній колективній Тернопільської області. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Все про кіно. 22.15 — Реклама. 22.25 — Вечірній вісник. 22.55 — Зірні української естради. Тарас Петриненко. 0.00 — Нічний телезал. Художній фільм «Женихи».

▲ **ЦТ (II програма)**
▲ **УТ (II програма)**
8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Здоров'я». (З сурдоперекладом). 8.45 — «НЛО: неоголошений візит». 9.45 — Відеоналіз «Співдружність». 12.00 — Програма ТБ Росії. Відеоналіз «Плюс одиннадцять». 14.00 — «У світі тварин». (З сурдоперекладом). 15.30 — Виступає дипломант телерадіоконкурсу «Голоси Росії» ансамбль «Зоряне». 15.40 — Волейбол. Першість світової ліги. Чоловіки. Збірна Італії — збірна СРСР. 16.40 — Колаж. 16.45 — Спорт для всіх. 17.00 — 19.00 — Програма ТБ Росії. 19.00 — Телепрограма «Сім'я». 20.00 — «На київській хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня назка. 20.30 — Теніс. Уімблдонський турнір. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.40 — «Київська панорама». Публіцистично-музична програма. 22.40 — Документальний фільм «Доля художника Тараса Шевченка». 23.15 — Спортивна програма.

▲ **ЦТ (I програма)**
6.30 — Виступає фольклорне тріо «Дзвони російські» 6.45 — Мультфільми. 7.30 — Ритмічна гімнастика. 8.00 — Ранкова розважальна програма. 8.30 — ТСН. 8.45 — Фільм — дітям. «Після війни — мир». 10.00 — «Точка відліку». Підприємництво і бізнес. 10.30 — Ранкова зоря. 11.30 — «Образ». Літературна передача для старшокласників. 12.45 — Фільми режисера Б. Шамшова. «Постріл на перевалі Караш». 14.30 — «Кумири». Співає Женя Белоусов. 15.00 — ТСН. 15.15 — Кінопрограма «ХХ століття. Хроніка тривожного часу». 16.50 — До національного свята Канади — дня Канади. «Дві мови — одна країна». 17.35 — Прем'єра мультфільму «Бджола Майя». 4 серія. 18.00 — Міжнародний фольклорний фестиваль. 19.40 — Фотокурс «Земля — наш спільний дім». 19.45 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Поки безумствує мрія». 21.00 — Час. 21.40 — «Щасливий випадок». Сімейна телевікторина. 22.40 — «Спогад про пісню». 23.10 — ТСН.

неділя

30 ЧЕРВНЯ

▲ **УТ (I програма)**
7.30 — Документальний телефільм «Планета не тільки людей». 7.50 — Ритмічна гімнастика. 8.10

Загублений студентський квиток № 4101137, виданий Кіровоградським інститутом сільськогосподарського машинобудування ЧАБАН В. А., вважати недійсним.

— Телефільм «Замовчаний в парусі». 8.30 — «У неділю вранці». Інформаційно-музична програма. 9.30 — Новини. 9.45 — «Чиста криниця». Фольклорна програма. 10.10 — Художній фільм для дітей. «Без сім'ї». 2 серія. 11.25 — Для дітей. «Канал «Д». 12.55 — Фільм-балет «Па Дансьон». 13.30 — Новини. 13.45 — «Живе слово». Письменницькі роздуми. 14.30 — Село і люди. 15.15 — «Ви нам писали». Музична передача за листами глядачів. 16.00 — Служба солдатська. 17.00 — В. Винниченко. «Розплата». Вистава. 19.00 — Актуальна нагода. 19.35 — «Надвечір'я». Передача для людей старшого віку. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — Телеспортарен. 21.45 — Реклама. 21.50 — Ретроспективний показ фільмів за участю актора і режисера І. Миколайчука. Художній фільм «Помилка Оноре де Бальзана». 23.25 — Вечірній вісник. 23.55 — Нічний телезал. Співає В. Гмиря.

▲ **ЦТ (II програма)**
▲ **УТ (II програма)**
8.00 — На зарядку ставай. 8.15 — Мультфільм. 8.30 — Чемпіонат з баскетболу серед професіоналів НБА. «Юта Джаз» — «Портленд Трейл Блейзерс». 9.30 — Відеоналіз «Співдружність». 12.00 — 14.00 — Програма ТБ Росії. 14.00 — Мультфільм. 14.10 — Всесоюзний конкурс «Вчитель року-91». 15.40 — «Світ, в якому ми живемо». Фільми режисера Ю. Ледіна. «Морин». 16.00 — Теніс. Уімблдонський турнір. 17.00 — 18.45 — Програма ТБ Росії. 18.45 — «Авторське телебачення». 19.45 — Вечірня назка. 20.00 — «На київській хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — «Авторське телебачення». 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — Колаж. 21.50 — 23.00 — Програма ТБ Росії. 23.00 — «Телебріж інформації».

▲ **ЦТ (I програма)**
6.30 — Прем'єра документального телефільму «Як живеш, Нананно?». 7.00 — «Ранкова зоря». 8.00 — «Формула С». Телекурс спортивних сімей. 8.30 — Бірнові новини. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — «З ранку раненько». 10.00 — На службі Вітчизни. 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — «У світі тварин». 13.00 — Виступає лауреат телерадіоконкурсу «Голоси Росії» С. Горшунов. 13.10 — «Марафон-15». 14.25 — Музичний ніос. 14.55 — Народні назки і притчі різних країн. 15.00 — ТСН. 15.10 — «Міліція — поліція. Москва — Нью-Йорк». Естрадно-спортивне шоу. 17.10 — Сільська година. 18.10 — «Уолт Дісней представляє». 19.00 — ПАР. «Золота дуга Трансваалю». 19.40 — Хвилини поезії. 19.45 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Раз на раз не випадає». 21.00 — Час. 21.40 — Що? Де? Коли? Фінал. 23.10 — Футбольний огляд. 23.40 — «Хронограф». 23.55 — ТСН. 0.15 — «Парадиз-контейль». 1.15 — «Кіно, мохання і... фантазія». Кіноконцерт. 2.10 — «Не люблю — не слухай». Гумористично-розважальна програма.

Загублений студентський квиток № 4101042, виданий Кіровоградським інститутом сільськогосподарського машинобудування ДРАГДАЛУШ Н. І., вважати недійсним.

Загублений студентський квиток № 4101096, виданий Кіровоградським інститутом сільськогосподарського машинобудування ОСТРІКОВСЬКОМУ А. В., вважати недійсним.

ГОЛОСЪ ЮГА

КАЖУТЬ, ЩО ГАЗЕТА ЖИВЕ ОДИН ДЕНЬ. ДЛЯ СУЧАСНИКІВ — ТАК, А ДЛЯ ІСТОРІЇ ГАЗЕТА — БЕЗЦІННИЙ ДОКУМЕНТ, ДЕ ЗАКАРБОВАНИЙ ЗРІЗ ЧАСУ. В ЗАМІТКАХ ЄЛИСАВЕТГРАДСЬКОЇ ГАЗЕТИ «ГОЛОС ЮГА» 75-РІЧНОЇ ДАВНОСТІ ВИ ВІДЧУЄТЕ ЦЕЙ ДУХ ЕПОХИ ЧЕРЕЗ ДРІБНІ, ПОБУТОВІ, АЛЕ ТАКІ КРАСНОМОВНІ ДЕТАЛІ. У ЛЮДЕЙ, ЩО ЖИЛИ ТОДІ, БУЛИ, ЗВИЧАЙНО, СВОЇ ПРОБЛЕМИ, АЛЕ НАМ СЬОГОДНІ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ТО БУЛА ПОВНА ІДИЛІЯ..

Новости

3.03.1916. Хроника. Охрана спирта. Администрации предложено усилить охрану места хранения спирта. При наличии чрезвычайного обстоятельства по требованию губернатора или военного начальства вино и спирт подлежат уничтожению.

22.03.1916. В обществе покровительства животных. (Годичное собрание).

Доклад отмечает, что правление в силу необходимости, больше было занято изысканием средств существования общества, чем его совершенствованием. Далее правление считает, что справедливые подчас сетования публики на то, что общество не весьма ревностно защищает животных — не совсем справедливы, т. к. в распоряжении правления общества имеется лишь 1 городской и работает всего лишь 10 участковых инспекторов при полном-полном равнодушии всего культурного населения города. «Если», — говорится в докладе, — добровольные критики действительно чистосердечно скорбят о судьбе животных, то пускай не ограничиваются одними воплями, а примут личное участие в работе правления и поставят его на путь истины, им же помогут советом, как работать без средств».

В отчетном 1915 году составлено протоколов и привлечено к ответственности за истязание животных 79 человек.

Затем было рассмотрено предложение Шметова об открытии при обществе школы ковки лошадей и лечение разных пороков копыт.

Постановлено вопрос этот передать на рассмотрение особой комиссии из 4-х военных ветеринарных врачей.

24.03.1916. Последняя лекция И. М. Радецкого на тему «Мужчины и женщины двадцатого века». (Половой вопрос в науке и литературе) будет прочитана сегодня в 8 часов вечера, в зале бывшего биоскопа «Колизей» (городской бульвар).

Биоскопъ, Мариани. В нашей фурорной программе прибавили по спец. желанью. Величайшія грандіозныя чудеса природы. Водопады

НИАГАРА

Это чудная большая картина — не картина действительность! Видно в полной жизненности бешенно мчащуюся воду 950 аршин ширины падающей резко вниз с высоты 70 аршин. В одну минуту выливается около 1000000 куб. метров воды весом около 60000000 пудов.

МЪСТНАЯ ЖИЗНЬ

Задержан В. Ветриченко с куском подошвенной кожи, по подозрению в неблаговидном ее приобретении.

Кража. Из незапертого коридора в д. Броуна по Н.-Донской улице у Н. Добергера совершена кража 5 пар галош и женских ботинок на сумму 35 руб.

Административное взыскание. Согласно постановлению херсонского губернатора владелец колбасного магазина Ш. Лось за продажу гнилой колбасы подвергнут в административном порядке штрафу в размере 100 рублей.

24.03.1916. Столкновение биндюга с вагоном трамвая. На углу Киевской и Бульварной ул. трамвайный вагон № 16 наскочил на биндюга М. Бердичевского, вагон поврежденный не получил, а в биндюге отбили задние колеса. Владелец биндюга привлекается к ответственности.

Распитие нечистот. Городовым задержана бочка ассенизационного обоза местной тюрьмы с арестантом Тимченко в сопровождении надзирателя Стадник за распитие на углу Кавалерийской и Выгонной ул. нечистот.

ТРЕБУЙТЕ ИСТОЧНИК КРАСОТЫ

О-ДЕ-КОЛОНЪ
ПРОДАЕТСЯ ВСЮДУ

ДИАЛОГ

ПОДСЛУШАННЫЙ В РЕДАКЦИИ «ГОЛОСЪ ЮГА»

Иван Петрович. Я слышал, что новооткрытый биоскоп думает победить наш старый биоскоп, перешедший к Мариани.

Григорий Иванович. Каким же способом?

И. П. Они хотят все их аппараты из Знаменки, Бирзулы, Пятихатки, Богдановки, Бобринска и других таких знаменитых городов забрать и поставить все в Елисаветграде.

Г. И. А картины для столько аппаратов?

И. П. Картины им не надо. Они будут просто стрелять лучами, как с пушек на крепость. А если крепость выдержит осаду, то думают сделать бойкот.

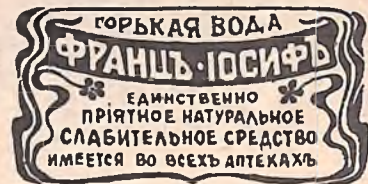
Г. И. Что-же за слово странное, наверное, французское? Но я в своем словаре дошел уже до слова «шарлатанство», а этого слова не нашель.

И. П. Конечно нет, потому, что это слово, английское. Я завтра тебе его объясню.

КАКАО

Бенедорлх

Вдвое крепче всех лучших марок какао. Приятный и здоров напиток утром, днем и вечером. Укрепляет нервы и благотворительное действие на сон. Продается везде.

ОЧЕНЬ ВАЖНО для страдающей сильной

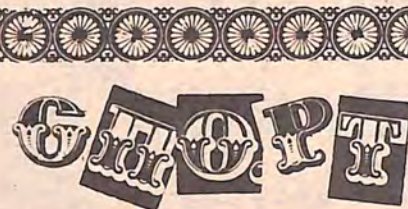
ГОЛОВНОЙ БОЛЮ.

Самое радикально средство употребить «пастыль»:

ЛЯИЧЪ

изобретение д-ра Ляутербаха из Парижа, которое МОМЕНТАЛЬНО ДЕЙСТВУЕТ.

Цена коробки 1 р. 25 коп.

9.03.1916. (Борьба). Состоявшийся конкурс на приз за лучшее телосложение по присуждению публики выдвинул 3-х претендентов — Луриха, Загоруко и Буля.

Последний получил большее количество голосов (215) и приз был вручен Клименту Булю. В заключение состоялась борьба.

29.03.1916 г. Цирк (борьба). Третьего дня в первой паре боролись Ципс и Черная маска. Черная маска, позволяющая себе применение неправильных приемов, после трехкратного предупреждения была удалена с арены и победа была засчитана Ципсу. Во второй паре Стерс в 36 минут победил Казбек-гору. Борьба третьей пары (Поддубный — Буль) за поздним временем результатов не дала.

В день своего бенефиса (2 дня тому назад) клоуны Вольдемар и Бернард собрали среди публики на «Красное личко — солдату» свыше 70 рублей.

Сегодня бенефис арбитра А. С. Кольцова, который исполнит номер «живой труп» (будет закопан в землю, где пробудет 15 минут).

Борьба сегодня будут: Заикин — Буль, Поддубный — Стерс, Ципс — Гольдшмидт, Черная маска и Лурих-Готч.

10.03.1916 г. Спортивный кружок. Реорганизованный футбольный или как его теперь именуют «спортивный» кружок мало-помалу начал проявлять свою деятельность.

Согласно постановлению правления кружка в этом году в спортивном кружке предполагается устроить несколько футбольных матчей между командами г. Елисаветграда на первенство в 1916 году, а также на кубок имени А. С. Кельцева. Предполагается устроить также состязания

между отдельными парами в лаун-теннис на звание чемпиона г. Елисаветграда. Правление отмечает желательность участия в игре лиц женского пола.

Все предполагаемое находится в зависимости от достаточного количества членов, записавшихся в кружок, поэтому елисаветградский футбольный кружок просит господ спортсменов, а теперь интересующихся спортом, возможно скорее записаться в число членов, чтобы можно было составить календарь состязаний и начать регулярные тренировки.

При достаточном количестве желающих, возможно также занятие легкой атлетикой, гимнастикой на снарядах и другими видами спорта.

Запись принимается у А. В. Кышко (Чигиринская ул., соб. дом). и у Б. Ф. Гольст (Вокзальная ул., дом Иванова).

Матеріали сторінки підготували: А. ВОЙНИЙ, учитель історії СШ № 15 м. Кіровограда, О. БОСІЙ, художник «МК».

«Молодой коммунар» — информационно-публицистический еженедельник. Учредитель — Кировоградский обком ЛКСМ (МДС). На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС, м. Кировоград, вул. Луначарського, 36.

Телефоны: редактора — 22-54-26; відповідального секретаря — 22-27-65; секторів: економіки та екології — 22-04-84; культури і моралі — 22-29-92; комсомольського життя та політики — 22-04-84; учнівської та студентської молоді — 22-59-82; соціальних проблем — 24-66-79; робітничої молоді і спорту — 24-64-21; фотолaboratorії — 24-94-94; коректорської — 23-61-83; оголошень — 22-59-82; бухгалтерії — 22-47-22.

Редактор

М. ШВОРАК

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Газета виходить щосуботи.

Зам. № 426.

Індекс 61103. Тираж 16 500.